

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra De to Baronesser

Citation: Andersen, H. C.: "De to Baronesser", i Andersen, H. C.: *De to Baronesser*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1997, s. 206. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-andersen02val-shoot-idm140563623211824.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: De to Baronesser

»Han staaer nær derved,« svarede *Herman*, »og vilde være en af de Interessanteste, var han ikke en af de mest trættende Forfattere, jeg kjender, han kan antyde, men bliver dog ikke selv Tidsalderens Columbus, der fører os til Kysten af en ny Digtning; Reisen hos ham er lang nok og har ogsaa sine glimrende Naturundere, men vi svæve, vi gyngede; han har ingen fast Jordbund; Menneskene, vi møde, ere ikke Kjød af vort Kjød, det Sjælelige ligesom skjuler for os det Legemlige; vi føle, om jeg tør bruge dette Udtryk, Duften af Blomsten, men see ikke Blomsten selv, dette legemligt Fattelige i god Betydning, som f. Ex. *Walter Scott* har. Denne Digter og *Jean Paul*, saa forskjellige i deres Frembringelser og dog saa lige i digterisk Kraft, troer jeg, - vare de sammensmeltede og bragte til en sammentrængt Fremstilling, - vilde være en Typus for vor Tids nye Digter. Alt skal være sandt, klart og kort, omgivet med den Duft, der hviler over vore Kjæmpeviser, den Lyrik, som omstraaler *Calderons* Dramaer; og den kan indaandes i selv den prosaiske Fortælling; det er ikke Ordets metriske Sammenslyngninger, men Malmet i det, som klinger til Hjerter og Folkeslægter.«